

Tekst 7

Guds kærlighed modsat menneskers gode gerninger

Fra H. Bechmann: Kirkehistoriske konfrontationer, 1975 s. 74-75

" ... Ak, hvem kan nogensinde takke Herren for hans godhed! Det er sådan, som jeg sagde i begyndelsen, at hans godhed varer evigt, og særlig varer den evigt over ... den fattige, lille flok (de troende). Om der blot var nogen, der ville tro det! Mennesker gør også godt, men hos dem er ingen velgerning, som kan vare evigt; thi den menneskelige natur kan ikke tåle utaknemmelighed. Der er heller ikke noget menneske, som gør godt for Guds eller for dydens skyld, men gør det helt for sin egen skyld.

Det kan du nok mærke, når du giver agt på en eller anden, der gør godt mod nogle mennesker. Hvis disse derefter bliver utaknemmelige eller siger eller gør noget, som ærgrer ham, så vil du se, hvorledes han vil lukke op for posen og blive lynende gal, skælde ud, dømme og bebrejde. Og han vil sige: Velan, jeg har gjort det og det for ham, lad ham fare; han skal ikke komme igen! Når der herefter viser sig en lejlighed til at hævne sig, eller han mærker, at man har brug for ham, er han som en stok eller en stædig hest. Kan han ikke andet, lægger han dog hindringer i vejen, hvor han kan, og lader det være ugjort, som han kunne gøre til gavn for vedkommende. Alligevel mener han, at han er from, handler ret og gør sig ingen samvittighed derover. Han kan ikke hæve sig så højt, at han tænker: Velan, jeg har dog ikke begyndt på velgerninger for hans ondskabs skyld, og jeg vil heller ikke for dens skyld holde op. Hvor gør Gud dagligt godt mod mig, skønt jeg hele mit liv ikke har gjort andet end det, som har mishaget ham. Nej, sådanne tanker får han slet ikke ved det eksempel, som den utaknemmelige stiller ham for øje, idet han byder ham tage sig selv ved næsen og tænke på sin egen utaknemmelighed.

Hvad er nu i grunden menneskelig velgerning andet end en trefoldig misgerning, idet man dermed søger tak, ære, ja oven i købet herredømme over dem, man gør godt imod? Og det er en hovmodig, pralende, hævngherrig, egennyttig velgerning, som man bagefter i fortørnelse gør evig fortræd og skade med, hvor man kan. Således kan man vel om mennesker vende dette vers om: Skam over de mennesker, der er så onde! thi deres onde gerninger varer evigt! Og deres velgerning

er kortvarig og forbigående og vises kun mod den, der tilbeder og fejrer dem, og de vil ikke risikere nogen velgerning eller anbringe den på dårlige renter.

Men Gud og hans børn gør godt uden betaling, ødsler gerne deres velgerning på de utaknemmelige, som det er skrevet: Herren gør alt af egen vilje; derfor holder han heller ikke op på grund af menneskenes ondskab. Dermed beviser han også, at hans godhed ret af naturen er god, idet den ikke står eller falder med en andens dyd eller udyd, sådan som menneskenes godhed beror på andre folks dyd og falder på grund af en andens udyd og bliver værre end denne ... Kristus, Vor Herre, gøre rette, fuldkomne, kristne af os mennesker!"